

[Inge Krogh.]

opgaver? Jeg vil derfor sige, at kristeligt folkeparti går imod den foreslåede dagsorden.

Men jeg må da sige, at man må beklage, at stillingerne så brat er blevet nedlagt. Det kan blive vanskeligt at føre arbejdet videre. Desværre tror jeg, at en del af amterne regner med, at narkoproblemet kun er et københavnerproblem. Der er nogle steder en slags bitterhed. Staten nedlægger stillinger, siger man, og så mener man, at amterne med det samme står parat til at oprette nye.

Undervisningsministeriets narkokonsulenter har haft et vanskeligt arbejde, bl. a. fordi man vel ikke var klar over, hvor alvorligt narkoproblemet var. Jeg tror, der i begyndelsen gik megen tid tabt, ganske simpelt på grund af manglende erfaring, og fordi man mente, at det var et forbigående problem. Man så ikke problemet så stort og så farligt, som det var.

Det er, som om informationerne nu er kommet i noget bedre og fastere rammer; i hvert fald enkelte steder. Andre steder tror jeg ikke rigtig at konsulenterne så alvoren i deres arbejde.

I Fyns amt var der således planlagt et ret intensivt arbejde med information i skolerne af såvel elever som lærere og af dem, der arbejder med problemerne i den sociale forvaltning. Man fortsætter nu med, at amtsskolepsykologen skal koordinere arbejdet, og at den nuværende konsulent skal fortsætte med enkelte timer. Man havde nok kunnet ønske, at det kom i noget fastere rammer.

Nu ved vi, at narkokonsulenterne også var alkoholkonsulenter, idet man er klar over det tiltagende alkoholproblem blandt unge og betydningen af oplysning af børn og ganske unge. Vi må huske på, at der er en stor ekspansiv angående alkoholproblemer i vort samfund. Det er et problem, som man har kendt gennem århundreder, og jeg vil henlede opmærksomheden på de private instruktører, som er ansat af afholdsselskaberne, og som også har haft nogen undervisning i skolerne. Det burde vel nok lægges i fastere rammer. Der er meget at trække på af viden de steder.

Hanne Reintoft (DKP):

I modsætning til mange andre så synes jeg faktisk, det er meget relevant, at SF tager afskedigelsen af narkokonsulenterne

op til debat, for også mig forekommer handlingen overilet og ikke særlig velbegrundet.

Hr. Jørgen Junior kom med en bemærkning om at spille tingets tid. Det var dog det sidste sted, det skulle komme fra, synes jeg.

Jeg må sige med hensyn til ministerens redegørelse, at jeg fandt den nok lang, men jeg synes faktisk ikke, den var tilfredsstillende, for jeg synes ikke, den kom til bunds i de problemer, der er på hele dette område.

Jeg vil derfor gerne tage mit udgangspunkt i det notat, socialudvalget har fået fra indenrigsministeren, hvor der jo står om præventionsudvalget, at rammerne på centralt hold til det præventive arbejde er til stede, men at det er for tidligt at udtale sig om, hvorvidt præventionsudvalget på dette kompleks- og problemfyldte område kan leve op til sit kommissorium. Lidt senere står der, man har nogenlunde samme sikkerhed for, at det præventive arbejde vedrørende narkotika- og alkoholmisbrug vil fortsætte, så man med sikkerhed kan sige, at bistandslovens intentioner føres ud i livet. Der står videre, at det må erkendes, at den forskelligartede decentraliseringsgrad inden for det sociale område og undervisnings- og fritidsområdet i en overgangsperiode kan volde vanskeligheder.

Samtidig gør amterne klart opmærksom på, at de er villige til at overtage funktionerne, men ikke umiddelbart kan gøre det. Altså den ene udtalelse efter den anden om, at det er for tidligt.

Om disse konstateringer er der flere ting at sige. For det første tror jeg virkelig, at amternes udtalelser er meget realistiske. Selv om det ikke er undervisningsministerens område, kunne hun vel få orientering om, at de amtskommunale socialcentre ikke er i fuld funktion. For det andet ved alle, at der er indkøringsvanskeligheder med at få praksis og arbejdsstil anlagt. Det kan ikke være hverken rimeligt eller forsvarligt at belæse dem med så vanskelige opgaver så hurtigt efter etableringen, og de har altså også udtrykt tvivl. Vi er så igen inde på tidsspørgsmålet, hvor det netop havde været relevant ikke at gå så hurtigt til værks.

Om mulighederne for, at bistandslovens intentioner kan opfyldes, ved de forskellige fagministre også en hel del. For det første, at mange kommuner ikke har budgetteret, så de